

॥॥ ਓ ਸ਼ਰੀ ਦੱਤਪ੍ਰਸੰਨੋਤਸੁਤ ॥॥

ਨਾਰੇਸ਼ਵਰ ਨਿਵਾਸੀ ਬ੍ਰਹਮਲੀਨ ਮਹਾਰਾਜਸ਼ਰੀ ਰੰਗ ਅਵਪੂਤ ਤ

ਦੱਤ-ਬਾਵਨੀ

ਜਯ ਯੋਗੀਸ਼ਵਰ ਦੱਤ ਦਯਾਯਾ! ਤੁੰਜ ਏਕ ਜਗਮੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਪਾ
ਅਯਨਸੂਯਾ ਕਰੀ ਨਿਮਿੱਤ, ਪ੍ਰਗਟਯੋ ਜਗਕਾਰਣ ਨਿਸ਼ਿਚਤ।

ਬ੍ਰਹਮਾਹਰਿਹਰਨੋ ਅਵਤਾਰ, ਸ਼ਰਣਾਗਤਨੋ ਤਾਰਣਹਾਰਾ
ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਸੱਤ ਚਿੱਤ ਸੁਖ, ਬਹਾਰ ਸੱਦਗੁਰੁ ਦ੍ਰਿਭੁਜ ਸੁਮੁਖ।

ਬੌ ਅੰਨਪੂਰਣਾ ਕਰ ਮੀਹਯ, ਸ਼ੀਤਿ ਕਮੰਡਲ ਕਰ ਸੋਯਾਯਾ
ਕਯੀਯ ਚਤੁਰਭੁਜ ਡਭੁਜ ਸਾਰ, ਅਨੰਤਬਾਹੁ ਤੁੰ ਨਿਰਧਾਰ। ੬

ਆਵਯੋ ਸ਼ਰਣੇ ਬਾਬਾ ਅਜਾਣਾ ਉਠ ਦਿਗੰਬਰ, ਚਾੱਯਾ ਪ੍ਰਾਣ!
ਸੂਣੀ ਅਰਜੁਨ ਕੇਰੋ ਸਾਦ, ਰੀਝਯੋ ਪੂਰਵੇ ਤੁੰ ਸਾੱਤਾ

ਦਿਯੀ ਿੱਧਿ ਸਿੱਧਿ ਅਪਾਰ, ਅੰਤੇ ਮੁਕਿਤ ਮਹਾਪਦ ਸਾਰ।
ਕੀਯੋ ਆਜੇ ਕੇਮ ਵਿਲੰਬ ? ਤੁੰਜ ਵਿਣ ਮੁਜਨੋ ਨਾ ਆਲੰਬ!! ੧੦

ਵਿਣੁਸ਼ਰਮ ਦ੍ਰਿਜ ਤਾਰਯੋ ਏਮ, ਜੰਯੋ ਸ਼ਰਾੱਧਮੀ ਦੇਖੀ ਪ੍ਰੇਮ।
ਜੰਭ ਦੌਯਥੀ ਤ੍ਰਾਸਯਾ ਦੇਵ, ਕੀਯੀ ਮ੍ਰੇਰ ਤੋ ਯੀ ਤਤਖੇਵਾ

ਵਿਸਤਾਰੀ ਮਾਯਾ ਦਿਤਿਸੁਤ ਇੰਦ੍ਰਕੇਰੇ ਹਣਾਵਯੋ ਤੂਰਤ।
ਏਵੀ ਲੀਲਾ ਕੰਈ ਕੰਈ ਸ਼ਰਵ, ਕੀਯੀ ਵਰਣਵੇ ਕੋ ਤੇ ਸਰਵ? ੧੪

ਦੋਡਯੋ ਆਯੁ ਸੁਤਨੇ ਕਾਮ, ਕੀਯੋ ਏਨੇ ਤੋ ਨਿਕਾਮਾ
ਬੋਧਯਾ ਯਦੁ ਨੇ ਪਰਸੁਰਾਮ, ਸਾਧਯਦੇਵ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਅਕਾਮ।

ਏਵੀ ਤਾਰੀ ਪਾ ਅਗਾਧ! ਕੇਮ ਸੂਣੇ ਨਾ ਮਾਰੋ ਸਾਦ?
ਦੋਡ, ਅੰਤ ਨਾ ਦੇਖ ਅਨੰਤ! ਮਾ ਕਰ ਅਧਵਚ ਸਿਸ਼ੁਨੋ ਅੰਤ!!

ਜੋਈ ਦ੍ਰਿਜਸਤ੍ਰੀ ਕੇਰੋ ਸਨੇਹ, ਥਯੋ ਪੁਤ੍ਰ ਤੁੰ ਨਿ:ਸੰਦੇਹਾ
ਸਮਗਾਮੀ ਕਲਿਤਾਰ ਪਾਪਾ! ਤਾਰਯੋ ਧੋਬੀ ਛੇਕ ਗਮਾਰ।

ਪੇਟਪੀਡਥੀ ਤਾਰਯੋ ਵਿਪੁ, ਬ੍ਰਾਹਮਣਸ਼ੇਠ ਉਗਾਰਯੋ ਪ੍ਰ
ਕਰੇ ਕੇਮ ਨਾ ਮਾਰੀ ਵਾਰ? ਜੋ ਆਣੀਗਮ ਏਕ ਜ ਵਾਰ !!

ਸੁਕ ਕਾਠ ਨੇ ਅੰਯੀ ਪਤ੍ਰ! ਥਯੋ ਕੇਮ ਉਦਾਸੀਨ ਅਤ੍ਰ?
ਜਰਜਰ ਵੰਧਯਾ ਕੇਰੀ ਸ੍ਰਪਨ, ਕਰਯੀ ਸਫਵ ਤੋ ਸੁਤਨੀ ਸਨ।

ਕਰੀ ਦੂਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਨੋ ਕੋਫ, ਕੀਯਾ ਪੂਰਣ ਏਨਾ ਕੋਡ।

ਵੰਧਯਾ ਭੋਸ ਦੂਝਵੀ ਦੇਵ, ਹਰਯੁੰ ਦਾਰਿਦ੍ਰਯ ਤੋ ਤਤਖੇਵਾ। ੨੬

ਬਾਲਰ ਖਾਈ ਰੀਝਯੋ ਏਮ, ਦੀਯੋ ਸੁਵਰਣਘਟ ਸਪ੍ਰੇਮ।
ਬ੍ਰਾਹਮਣਸਤ੍ਰੀਨੋ ਤ ਭਰਥਾਰ, ਕੀਯੋ ਸਜੀਵਨ ਤੋ ਨਿਰਧਾਰ!

ਪਿਸ਼ਾਚ ਪੀਡਾ ਕੀਯੀ ਦੂਰ, ਵਿਪ੍ਰਪੁਤ੍ਰ ਉਠਾਡਯੋ ਸੂਰਾ
ਹਰੀ ਵਿਪ੍ਰਮਦ ਅੱਯਜਹਾਥ, ਰਯੋ ਭਕਤ ਤ੍ਰਿਵਿਕ੍ਰਮ ਤਾਤ!! ੩੦

ਨਿਮੇਮਾਤ੍ਰੇ ਤੰਤੁਕ ਏਕ, ਪਹੌਚਾਡਯੋ ਸ਼ਰੀਸ਼ੈਲੋ ਦੇਖ!
ਏਕੀਸਾਥੇ ਆਠ ਸ੍ਰਰੂਪ, ਧਰੀ ਦੇਵ ਬਹੁਰੂਪ ਅਰੂਪ,

ਸੰਤੋਯਾ ਨਿਜ ਭਕਤ ਸੁਜਾਤ, ਆਪੀ ਪਰਚਾਓ ਸਾੱਤ।
ਯਵਨਰਾਜਨੀ ਟੀ ਪੀਡ, ਜਾਤਪਾਤਨੀ ਤਨੇ ਨ ਚੀਡ। ੩੪

ਰਾਮਣਰੂਪੇ ਤੋ ਏਮ, ਕੀਯੀ ਲੀਲਾਓ ਕੰਈ ਤੇਮ।
ਤਾਰਯੀ ਪਥਥਰ ਗਣਿਕਾ ਵਯਾਧ! ਪਸ਼ੁਪੰਖੀ ਪਣ ਤੁਜਨੇ ਸਾਧ !!

ਅਧਮਓਧਾਰਣ ਤਾਰੂੰ ਨਾਮ, ਗਾਤੀ ਸਰੇ ਨ ਸ਼ੀ ਸ਼ੀ ਕਾਮ !
ਆਧਿ ਵਯਾਧਿ ਉਪਾਧਿ ਸਰਵ! ਟੇ ਸਮਰਣਮਾਤ੍ਰੀ ਸ਼ਰਵ! ੩੮

ਮੂਠਚੇਟ ਨਾ ਲਾਗੇ ਜਾਣ, ਪਾਮੇ ਨਰ ਸਮਰਣੇ ਨਿਰਵਾਣ।
ਡਾਕਣ ਸ਼ਾਕਣ ਭੋਸਾਸੁਰ, ਭੂਤ ਪਿਸ਼ਾਚੋ ਜੰਦ ਅਸੁਰ

ਨਾਸੇ ਮੂਠੀ ਦਈਨੇ ਤੂਰਤ, ਦੱਤਪੂਨ ਸੀਭਭਤੀ ਮੂਰਤ।
ਕਰੀ ਪੂਪ ਗਾਏ ਜੇ ਏਮ ਦੱਤਬਾਵਨੀ ਆ ਸਪ੍ਰੇਮ,

ਸੁਧਰੇ ਤੇਨਾ ਬੰਨੇ ਲੋਕ, ਰਹੇ ਨ ਤੇਨੇ ਕਯੀਯੋ ਸ਼ੋਕ!
ਦਾਸੀ ਸਿਧਿਦ ਤੇਨੀ ਥਾਯ, ਦੁਖ ਦਾਰਿਯ ਤੇਨੀ ਜਾਯ! ੪੪

ਬਾਵਨ ਗੁਰੁਵਾਰੇ ਨਿਤ ਨੇਮ, ਕਰੇ ਪਾਠ ਬਾਵਨ ਸਪ੍ਰੇਮ,
ਯਥਾਵਕਾਸ਼ੋ ਨਿੱਯ ਨਿਯਮ, ਤੇਨੇ ਕਦੀ ਨ ਦੰਡੇ ਯਮ।

ਅਨੇਕ ਰੂਪੇ ਏਜ ਅਭੰਗ, ਭਜਤੀ ਨਡੇ ਨ ਮਾਯਾ-ਰੰਗ।
ਸਹਸਰ ਨਾਮੇ ਨਾਮੀ ਏਕ, ਦੱਤ ਦਿਗੰਬਰ ਅਸੰਗ ਛੇਕ!! ੪੮

ਵੰਦ੍ਰੇ ਤੁਜਨੇ ਵਾਰੰਵਾਰ, ਵੇਦ ਸ਼ਵਾਸ ਨਾਰਾ ਨਿਰਧਾਰ!
ਥਾਕੇ ਵਰਣਵਤੀ ਜਯੀ ਸ਼ੇ, ਕੋਣ ਰੀਕ ਹੁੰ ਬਹੁਤਵੇ?

ਅਨੁਭਵ-ਪਿਤਨੋ ਉੱਚਗਾਰ, ਸੂਣੀ ਹਸੇ ਤੇ ਖਾਸੇ ਮਾਰ।
ਤਪਸੀ! ਤਵਮਸਿ ਏ ਦੇਵ, ਬੋਲੋ ਜਯ ਜਯ ਸ਼ਰੀਗੁਰੁਦੇਵ! ੫੨

ਅਵਪੂਤਚਿੰਤਨ ਸ਼ਰੀਗੁਰੁਦੇਵਦੱਤ